

ма; ако ли сме по-много, тогава на по-горны-тъ се остава срѣднѣ-тѣ странѣ. Но въ гражданскы-тъ и селскы пѣтица предпочита се мѣсто-то покрай зида (дварь) или стѣна-та.

А кога вървимъ съ нѣкой отличенъ чловѣкъ (голѣмецъ), тогава за почетъ, трѣба да стоимъ малко назадъ. Ако ли се спре, за да се разговори съ нѣкого скръшно, тогава ный да се дръпваме малко на странѣ, за да не чюйме разговора ний.

Когато ны здрависватъ, трѣба и ный да ги здрависваме; а по-горни-тъ отъ насъ трѣба ный първенъ да здрависваме.

Но това приличя да струваме само къмто познаты-тъ си, или къмто хора отъ голѣмъ чинъ: защото инакъ е твърдѣ досадно, ако задлъжяваме съ кыго, що срѣщаме да ны отговаря на поздравкы-тъ.

ЧЛЕНЪ III—ый.

З а п о с ѣ щ а н ѣ е - т о .

Въ полигизма е длѣжностъ да посѣщаваме (на-виждаме) когто ны посѣщаватъ; а по-горны-тъ отъ насъ, трѣба ный първенъ да посѣщаваме.

Кога идемъ въ къщѣ-тѣ на нѣкого, не трѣба да влазаме право въ покои-тъ (собы-тъ), дордѣ първенъ не извѣстимъ господаря прѣзь слугы-тъ, или добръ не почюкаме врата-та; и то, да е полегичка безъ никое грѣмоленье, и, ако потрѣба, почюква-